pag. 254.

Pühi parand puhtaeksi,
Et on lintsid laetud,
Et on lüwa lüdetud.
Mee wüne tahi tantsima,
Lipperjala lippama:
Tahame neidu nähja saaja,
Kas on tantsile tõsane,
Salga laskema ladusa,
Kanna weermel kaunisene?
Pillipuhuja poisisene!
Puhu nüüd üles oma pilli heale,
Tõsta üles oma tõrwe heale,
Pane oma wiululid wingusma,
Pane sõrmed noppima,
Lõö kannelt kõsi kabeda!
Siis wüne tahi tantsima,
Lipperjala lippama.
Tantsine siis et tara wärisep,
Parand paasine põrisep,
Parred mändised müürawad,
Lagi lõksub lõhmuspuine!
Seda minu kingad ju kidusid,
Härja nahksed ägasid,
Kõige sui, kõige sügise,
Kõige selle armsa aastuse,
Wenna pulmi juuesagid,
Sõse pulmi saajesagid.
Nüüd wüs saawanam nooriku

pag. 255.

rihala tantsima ning tantsis taaga
esite. Pärast selle tantsisid taaga weel
teised ametinehed: esite kõrwane, siis
noorikuwend, siis peiupoiss ning
wünaks peünees ise. See tants hüüti
noorikutantsiks. — Tuksi aa pärast
tuli noorik jälle tantsilatsile ja nüüd
haakas rahatants. Iga pulmaline
tantsis noorikuga (kes ~~tantsida~~ ei
oskand tantsida mette, keis taaga parandal
kowra rinki) ning pani walge rätikus
sisse mädsitud taeriku peale raha.
Taeriku hoidis noorikuwend käös.
Pärast rahatantsi wõttis noorik
kirjutsi peast ää ning pani naiste
tanu piha. Seal tuli aga redagit
peünehe nooremateft wendadeft ja
wiskas tal tanu peast ää. Noorik
wõttis tanu jälle üleesaga wiskajale
kinkis ta paelad. Pärast sõda läks
noorik oma ämmaga elajalautadesse
karja waatama. Seal pani ta lehmale
ja lambale jälle paelad sarwi, need
sai elajate tahtsja omale. Kui aeg
õhtaks haakas minema, siis seedati
limbisuppi. Supi seetjale kinkis
noorik sukad. Enne limbisupi
söömist lauti üks Jumala sõna laul;